

vaardig: vooral sabotage werd aanbevolen. Van de zes 'redacteuren' ontmoetten enkelen elkaar dagelijks. Drie werkten namelijk als assistent bij een en dezelfde tandtechnicus, H. C. E. Gotjé; dat waren de student in de medicijnen Bloemgarten (die wij al noemden als pleger van de aanslag op Feitsma jr.), een tweede student in de medicijnen, Karl B. R. P. Gröger (een *Halb-jude*, in '18 in Wenen geboren, maar die in '38 na de *Anschluss* legaal naar Nederland had kunnen emigreren) en een vroegere student in de medicijnen Coos Hartogh, vijf-en-twintig jaar oud. Bij Gotjé hadden zij diens administratieve helper ontmoet: Henri Halberstadt; deze was, toen men *Rattenkruid* begon uit te geven, een-en-dertig jaar. Bij de samenstelling van dit blad waren voorts o.m. de analist J. de Roos betrokken en het hoofd van de distributiedienst in Voorburg, C. L. Barentsen. De Roos werkte in Noord-Brabant; op de hei bij Oss bezat hij er een hutje. Met Barentsen was Bloemgarten in contact gekomen via zijn vriend Gröger (Barentsen was verloofd met een Amsterdamse verpleegster, Antje Roos, een vriendin van Grögers vriendin); zoals wij al eerder vermeldden, had Bloemgarten van Barentsen de revolver gekregen die hij bij de aanslag op Feitsma jr. gebruikt had – hij kreeg van Barentsen ook regelmatig bonkaarten voor Joodse onderduikers. Bloemgartens moeder was daar één van; ze was bij Antje Roos ondergedoken. Welnu, van de 'Rattenkruidjongens' (zo noemden zij zich) zouden drie aan de overval deelnemen: Bloemgarten, Gröger en Hartogh – Halberstadt, Barentsen (die vijftig was) en de Roos niet, maar deze laatste kon belangrijke hulp bieden. Bij het hutje van de Roos gaf Gröger (die een jaar bij de *Wehrmacht* had moeten dienen voor men hem op grond van zijn half-Joodse afkomst ontslagen had) de Roos, Bloemgarten en Hartogh onderricht in schieten en bovendien wist de Roos een hoeveelheid benzol te vinden met een deel van de flessen die nodig waren om dit brandbare goedje naar het bevolkingsregister mee te nemen.

Brouwer kon weer andere helpers recruteren: een vijf-en-twintigjarige semi-arts, Cornelius Adriaan Honig, woonachtig te Hilversum, en een tweede semi-arts, Willem Beck, drie-en-twintig jaar; Beck was afkomstig uit Enschede maar woonde evenals Brouwer in Utrecht waar hij samen met Honig lessen van Brouwer gevolgd had. Honig bracht weer twee andere relaties mee die voor deelneming aan de overval geschikt geacht werden: een jeugdige zwager, Auguste Chrétien Joseph Reitsma, twintig jaar oud, en de Amsterdamse ambtenaar Eduard Samuel Adriaan van Musschenbroek die zes-en-twintig was. Beck, die evenals Honig kort voor zijn artsexamen stond, zou de man worden die de verdovende injecties zou toedienen; Honig zou hem daarbij zo nodig assisteren. Morfine wisten zij evenwel niet te vinden; zij zouden een luminal-natrium-oplossing meenemen.